

Пятковська Т. А., асп.,
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»,
м. Слов'янськ, Донецька область

КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ АНАЛІЗ У МОВОЗНАВСТВІ ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Ідеться про концептуальний аналіз як комплекс методик дослідження концепту. Здійснено аналіз праць, присвячених концептуальному аналізу. Розкрито структуру концепту та можливі алгоритми аналізу цієї структури. Встановлено мету й об'єкт концептуального аналізу. Концептуальний аналіз розглядається як сукупність методів усіх наукових парадигм із перевагою когнітивно-дискурсивної.

Ключові слова: *концепт, концептуальний аналіз, алгоритм аналізу, лінгвоконцептологія, концептуалізація.*

Важливою тенденцією розвитку науки другої половини ХХ ст. стала інтеграція. Лінгвоконцептологія постала саме в цей період змін, наприкінці ХХ ст., із власне лінгвокогнітології та лінгвокультурології. Базовим терміном лінгвоконцептології є концепт. Зміна фокусу в триадах *мова-людина-пізнання, мова-людина-культура* сприяла утворенню когнітивно-дискурсивної наукової парадигми. На перший план вийшов суб'єкт пізнання – людина, та через призму її сприйняття почали досліджуватися мова та мислення. Мовознавчій науці необхідний був новий термін на позначення поняття з асоціативно-образними, оцінними значеннями – ним став концепт. Концепт – згусток структурованого знання, місцем побутування якого є людська свідомість; глобальна розумова одиниця знання, що навантажена культурною інформацією та є складником «колективного несвідомого». Ця багатозначність та багатовимірність робить концепт предметом вивчення багатьох наук: філософії, психології, логіки, когнітивної лінгвістики, лінгвокультурології, літературознавства, культурології та лінгвоконцептології; термін стає «парасольковим» (за визначенням С. Воркачова).

Постановка проблеми. Характерна для періоду становлення нової науки термінологічна і методологічна неусталеність притаманна й лінгвоконцептології. Єдиної методики концептуального аналізу ще не існує, а, можливо, й не існуватиме, оскільки кожен вчений використовує власний набір методів, які відповідають завданням дослідження.

Аналіз досліджень. У статті проаналізовано праці О. Воробйової, В. Старка, Ж. Краснобаєвої-Чорної, З. Попової, Й. Стерніна, М. Піменової, В. Маслової й ін., присвячені алгоритмові концептуального аналізу.

Мета статті – аналіз поглядів науковців на питання концептуального аналізу.

Завдання статті: проаналізувати погляди вчених на структуру концепту, з'ясувати особливості використання методів концептуального аналізу для кожної складової частини концепту, розглянути наявні алгоритми концептуального аналізу.

Актуальність. З огляду на панування когнітивно-дискурсивної наукової парадигми, підвищення інтересу до суб'єкта пізнання, проблеми лінгвоконцептології є досить актуальними. Аналіз та упорядкування існуючих методів концептуального аналізу необхідні для становлення методології в цій галузі.

Виклад основного матеріалу. Концепт має тришарову будову: понятійний, образний та ціннісний елементи. В. Карасик, С. Воркачов виокремлюють у концепті три складові: понятійну, образну, ціннісну. Ю. Степанов поділяє структуру концепту в такий спосіб: основна (актуальна ознака), додаткова (пасивна ознака), внутрішня форма. Й. Стернін виділяє ядро та периферію в структурі концепту, де ядро – базовий прошарок, понятійний і образний складники, а периферія – когнітивний прошарок, інтерпретаційне поле, ціннісний складник. Такий поділ доводить відмінність концепту від поняття, його ширше поле вираження, за виразом С. Ляпіна, «в глибині концепту мерехтить поняття». В. Маслова розглядає структуру концепту як п'ятишарову, де до ядра належать словникова дефініція та етимологія концепту, а до периферії – інші дефініції концепту

(наукові, філософські), шар, на якому розташовані метафора, метонімія, ідіоми, фразеологізми, сталі вирази, приказки й прислів'я; індивідуальне сприйняття концепту [9, с. 248]. А. Приходько розглядає структуру концепту як субстрат (понятійний компонент, основа концепту), адстрат (перцептивно-образний компонент, надбудова-1), епістрат (ціннісний компонент, надбудова-2). Т. Радзієвська, спираючись на позиції Ю. Степанова, розглядає концепт як утворення з шаруватою будовою, яке складається з актуального семантичного шару, пасивного шару (додаткових смислів) та етимологічного смислового шару.

С. Жаботинська розотожнює поняття концептуальна та когнітивна модель. На думку дослідниці, концептуальна модель – структура бази даних без урахування застосованих до неї когнітивних операцій, натомість когнітивна модель – структура бази даних з урахуванням таких операцій, що сприяють утворенню на основі однієї концептуальної моделі кількох когнітивних. Концепт виступає інваріантом, що втілюється в мові через концептори. За С. Жаботинською, шлях від концептуальної до когнітивної моделі пролягає через схему *зовнішній світ – мислення – мова*. Це модель формування образу світу в мисленні людини. Значення мовної одиниці стає конструктом, в його основі лежить когнітивна модель як модифікація певної концептуальної моделі. Подальший рух через схему *значення мовного знака – сам мовний знак – внутрішня форма*. Значення мовного знака – це активація інформації з мислення. Мотивація мовного знака простежується по лінії зовнішньої та внутрішньої форм знака. Схема *мовний знак – внутрішня форма – зовнішня форма* розглядається як процес когнітивного мапування: фрагментарного представлення внутрішньої форми мовного знака в його зовнішній формі. Подані схеми є спробою реконструкції алгоритму пізнання в людській свідомості, дослідження руху, трансформації та структуризації інформації в цілісний багатшаровий концепт [5, с. 219].

Ми розглянемо погляди вчених на проблему моделювання концепту. З. Попова та Й. Стернін пропонують метод семантико-когнітивного аналізу концепту (від змісту значень до змісту

концептів). Це породжує два напрямки дослідження концептів: 1) когнітивна семасіологія – повернення до мови (використання когнітивних знань для пояснення явищ і процесів у семантиці мови, поглиблення вивчення лексичної та граматичної семантики); 2) лінгвістична концептологія – рух до свідомості (моделювання концептів як одиниць національної концептосфери). Залежно від методики дослідження також виокремлюють такі напрямки: лінгвопоетологічний (Л. Белехова, О. Воробйова), лінгвокультурологічний (Ю. Степанов, В. Карасик, С. Воркачов, А. Приходько), когнітивно-дискурсивний (А. Мартинюк, І. Шевченко), когнітивно-семантичний (Й. Стернін, М. Нікітін). Варто зазначити, що більшість сучасних методик аналізу концепту ґрунтуються на відкриттях засновників когнітивної лінгвістики: фреймовій семантиці Ч. Філлмора, теорії метафори та метонімії Дж. Лакоффа і М. Джонсона, сценаріях Р. Абельсона, ментальних просторах Ж. Фоконьє, фреймах М. Мінського, когнітивних прототипах Є. Рош та ін.

Концептуальний аналіз – комплекс прийомів моделювання концепту, один із способів реконструкції мовної та концептуальної картин світу. Інтеграція як загальнонаукова тенденція уможливорює комплексний аналіз концептів та застосування методів лінгвосемантики, когнітивної лінгвістики, концептології, лінгвокультурології та дискурсного аналізу для встановлення поняттєво-ціннісного та образно-ціннісного змісту концепту. Учені виокремлюють два підходи до концептуального аналізу: когнітивний (інтегрально-когнітивний) та дискурсивний (текстуально-дискурсивний). Концептуальний аналіз є продовженням семантичного аналізу. «Глобальне завдання когнітивного лінгвокультурологічного дослідження – вивчити категоризацію світу і принцип вербалізації ментальних одиниць – концептів та їхнього функціонування у мегатексті» [15, с. 109]. Об'єктом концептуального аналізу (далі – КА) є деривати ядра, парадигматичні зв'язки, синтагматичні зв'язки, історична еволюція концепту, ключові слова, дискурс. Зокрема, синоніми – найбільш актуальні ознаки концепту, антоніми – зв'язки концептів між собою, синтагматичні зв'язки – способи категоризації концепту. Кінцева мета КА – побудова концептуальної моделі того

інформаційного фрагмента, що фіксується знаком. Із цією метою використовуються концептуальні структури: пропозиції, фрейми, сітки, прототипні моделі [10, с. 104].

Результатом КА має стати когнітивна репрезентація отриманих лінгвістичних результатів, що передбачає моделювання структури концепту за результатами опису його мовної об'єктивації: 1) опис структури концепту, когнітивних пластів, їхніх когнітивних секторів і когнітивних ознак; 2) ядрово-периферійне впорядкування пластів концепту; 3) опис інтерпретаційного поля як сукупності концептуальних стереотипів [13, с. 58–72].

Як зазначає В. Старко, специфіку окремого методу КА визначають такі компоненти: 1) теоретичні основи; 2) об'єкт дослідження – концепт певного типу; 3) мовний матеріал аналізу; 4) мета аналізу; 5) процедура аналізу [14, с. 105].

На думку О. Домніч, найбільш оптимальною є комплексна методика дослідження концепту, яка поєднує традиційні лінгвістичні (порівняльно-історичний, порівняльний, кількісний, структурний, дискриптивний тощо) і нові для лінгвістики методи дослідження (прийоми семантико-когнітивного опису концептів (за З. Поповою та Й. Стерніним), принципи опису концептуальних структур, розроблені В. Піменовою [4, с. 110].

В. Воркачов з огляду на зазначену тришаровість концепту пропонує свій алгоритм аналізу його структури: понятійна складова розглядається на матеріалі дискурсних реалізацій повсякденної свідомості; образна – шляхом аналізу когнітивних метафор; ціннісна – через аналіз етимології мовних реалізацій концепту, синонімічних та антонімічних асоціативних зв'язків. Т. Радзівська у концептуальних дослідженнях вдається до семантичного й етимологічного аналізу ключових лексем концепту, застосовує прототипічний аналіз, теорію концептуальної метафори для аналізу граматичних конструкцій, що входять до інтерпретаційного поля концепту. Відповідно до структури концепту А. Мартинюк пропонує досліджувати понятійний субстрат за допомогою концептуального, диференційного, компонентного та етимологічного аналізів, додатково застосовується також методика фреймового моде-

лювання, інструментарій теорії когнітивної метафори. Г. Заньковська до перелічених методів додає метод суцільної вибірки, дефініційний, контекстуальний, структурно-семантичний, кількісний, компаративний, інтерпретаційно-текстовий. А. Приходько пропонує для кожної із трьох складників концепту застосовувати такі методи: понятійна – дефініційно-компонентний аналіз, образна – контекстуальний метод, ціннісна – кількісні методи (актуальність), компонентний і контекстуальний аналіз (оцінка). І. Голубовська розподіляє методи концептуального аналізу за науковими парадигмами.

Структурно-семантична парадигма мовного знання: метод компонентного, дефініційного, контекстуального, дистрибутивного аналізу; *порівняльно-історична*: описовий, зіставний, метод етимологічного аналізу ядерних лексем ідентифікаторів, квантитативний метод (кількісно-якісний аналіз); *когнітивно-дискурсивна*: метод когнітивних інтерпретацій, методика концептуального аналізу, методика фреймового моделювання, прототипічний аналіз, метод концептуальної метафори Дж. Лаккоффа, М. Джонсона, метод внутрішньої інтроспекції, методика когнітивно-дискурсивної інтерпретації. Що більше методів буде застосовано в КА, тим більшою буде кількість виявлених ознак концепту.

Найбільш актуальними і вживаними на цьому етапі розвитку лінгвоконцептології залишаються прототипічний аналіз, що лежить в основі категоризації інформації, за допомогою якого також можна досліджувати специфіку національних картин світу; метод концептуальної метафори, що дає змогу на рівні синтаксису відслідковувати особливості метафоризації в мовній картині світу певного народу; когнітивно-дискурсивна інтерпретація уможливує розгляд концептів у різноманітних дискурсах, зокрема у філософському, поетичному, медійному, що дає повноту уявлення про концепт, його значимість для певної культури. Також не оминати традиційних методів, таких, як дефініційно-компонентний, етимологічний, оскільки ці методи допомагають з'ясувати зміст ключової лексики концепту.

Деякі вчені пропонують конкретний алгоритм аналізу, покрокову інструкцію щодо здобуття змісту концепту, що заकोдо-

ваний у його вербально вираженій частині, також слід враховувати невимірювану частку невербального, яка не знайшла омовлення. «Ще одна властивість концепту – велика кількість способів апеляції до нього (входів в концепт), тобто можливість його вираження з допомогою одиниць різних рівнів – лексем, фразеологізмів, словосполучень, речень» [12, с. 16]. Аналіз вербалізації концептів здійснюється в основному на лексичному, фразеологічному та синтаксичному рівнях мови.

О. Воробйова обґрунтовує такий *алгоритм моделювання концепту*: 1) визначення способів/засобів «входу в концепт» (А. Приходько) із мовленнєвої, дискурсної, текстової площини; 2) метамовне (вербальне) титулування концепту; 3) етимологічний та/або компонентний аналізи; 4) поняттєвий аналіз за довідковими й енциклопедичними джерелами; 5) побудова синонімічних, або семіотичних рядів; 6) реконструкція перцептивно-образного шару концепту за допомогою концептуальних тропів; 7) визначення ціннісного, велоративного складника концепту [2, с. 9].

Учені Воронежської школи З. Попова та Й. Стернін здійснюють аналіз концепту так: 1) побудова номінативного поля концепту; 2) аналіз і опис семантики мовних засобів, які входять у номінативне поле концепту; 3) когнітивна інтерпретація результатів опису семантики мовних засобів – виявлення когнітивних ознак, які формують досліджуваний концепт як ментальну одиницю; 4) верифікація отриманого когнітивного опису в носіїв мови; 5) опис змісту концепту у вигляді переліку когнітивних ознак; 6) моделювання концепту, яке уможливило опис концепту як цілісної ментальної одиниці [11, с. 160, 161].

Процедура КА, запропонована В. Старко, виглядає так: 1-й крок – установа тих меж фрагмента реальності, що їх задає мовне вираження концепту; 2-й крок – окреслення кола вербалізаторів концепту з дотриманням критеріїв відбору мовного матеріалу; 3-й крок – аналіз семантики відібраних одиниць з метою пошуку концептуальних ознак; 4-й крок – «групування вербалізаторів за спільними ознаками»; 5-й крок – впорядкування аналізу – «звужування ознак»; 6-й – зіставлення результатів розгляду концептів в різних мовах [14, с. 107, 108].

М. Піменова прямує дещо іншим шляхом: 1) аналіз лексичного значення та внутрішньої форми слова; 2) вияв синонімічного ряду лексеми; 3) опис способів категоризації концепту у мовній картині світу; 4) встановлення способів концептуалізації як вторинного переосмислення відповідної лексеми, вивчення концептуальних метафор і метонімії; 5) дослідження сценаріїв [1, с. 15].

В. Маслова встановлює референтну ситуацію, до якої належить концепт та місце концепту в мовній картині світу, у мовній свідомості нації; враховує етимологічну специфіку, залучаючи різноманітні контексти: поетичні, наукові, філософські, публіцистичні; результати зіставляє з аналізом усіх зв'язків лексеми [8, с. 46].

У два етапи проводить концептуальний аналіз Ж. Краснобаєва-Чорна:

1-й етап, перший рівень концептуалізації: окреслення ядра на основі словникової дефініції однойменної лексеми різних історичних періодів, встановлення периферії концепту за допомогою асоціативного експерименту, опрацювання ідеографічної структури концепту, визначення місця концепту в загальній концептуальній схемі української мови;

2-й етап, другий рівень концептуалізації: добір фонові інформації (зі словників різних типів: етимологічних, тлумачних, міфологічних, культурознавчих, етнолінгвістичних) до кожного семантичного поля, групи, підгрупи, виокремлення з фонові інформації спільних і диференційних, загальнокультурних й етнокультурних складників концепту [7, с. 46, 47, 48, 49, 50].

Висновки. Мета концептуального аналізу – реконструкція знань про світ, які складаються в мовну картину світу. Концептуальний аналіз є семантичним аналізом лексики, граматики і прагматики мови, сполучуваності, ідіоматики, етимології тощо. У центрі уваги дослідника – тлумачення слова, що дозволяє визначити, порівнювати й описувати мовні явища та ті уявлення, які за ними стоять. Учені прагнуть розглядати концепт якомога ширше, досліджуючи його в різних дискурсах, виявляючи його у зв'язку з концептуалізацією, категоризацією, когнітивною моделлю. Використання різноманітних словників

дозволяє досліджувати концепт у діахронії та синхронії, прослідковувати його звуження чи розширення. Побудова синонімічних рядів, встановлення взаємозв'язків з іншими концептами мови сприяє формуванню уявлення про концептуальну картину світу у свідомості носіїв мови. Вибір певних методів концептуального аналізу залежить від цілей і завдань, які ставить перед собою дослідник.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антологія концептов / под ред. В. Карасика, И. Стернина. М. : Гнозис, 2007. 511 с.
2. *Воробйова О. П.* Концептологія в Україні: здобутки, проблеми, прорахунки. Вісник КНЛУ. Серія «Філологія». 2011. № 2. С. 53–64.
3. *Голубовська І. О.* Сучасна українська лінгвоконцептологія: стан і перспективи розвитку. Актуальні проблеми філології та перекладознавства. 2016. Вип. 10 (1). С. 151–159.
4. *Домніч О. В.* До питання про методи аналізу концепту в сучасних лінгвістичних студіях. Вісник Запорізького національного університету. Філологічні науки. 2017. № 1. С. 104–112.
5. *Жаботинська С. А.* Мовні знаки як конструкти. Науковий вісник Чернівецького університету. Германська філологія. 2012. Вип. 630–631. С. 213–222.
6. *Заньковська Г. Д.* Методи дослідження концептів. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. : Філологія. 2015. № 19 том. 2. С. 102–104.
7. *Краснобаєва-Чорна Ж. В.* Концептуальний аналіз як метод концептивістики (на матеріалі концепту ЖИТТЯ в українській фраземіці). Українська мова. 2009. № 1. С. 41–52.
8. *Маслова В. А.* Введение в когнитивную лингвистику : учеб. пособие. 5-е изд. Москва : Флинта ; Наука, 2011. 295 с.
9. *Маслова В. А.* Когнитивная лингвистика: учебное пособие. 2-е изд. Мн.: ТетраСистемс, 2005. 256 с.
10. *Мунтян Л.* Концептуальний аналіз та методи дослідження вербалізованих концептів. Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Сер. : Філологічна. 33 (2013). С. 103–105.
11. *Попова З. Д.* Когнитивная лингвистика. Москва : АСТ: Восток – Запад, 2007. 314 с.
12. *Приходько А. Н.* Концепты и концептосистемы. Днепропетровск : Белая Е. А., 2013. 307 с.

13. Рудакова А. В. Когнитология и когнитивная лингвистика. Воронеж : Истоки, 2004. 80 с.

14. Старко В. Ф. Про один метод концептуального аналізу. Наукові записки. Сер.: Філологічні науки. 2008. Вип. 75 (4). С. 105–109.

15. Чернишенко І. Методи дослідження концептів у когнітивній лінгвістиці. Наукові записки. Сер.: Філологічні науки. 2008. Вип. 75 (4). С. 109–115.

T. Piatkovska, postgraduate student,
State Higher Educational Institution "Donbas State Pedagogical
University" Slovyansk, Donetsk Oblast

CONCEPTUAL ANALYSIS IN LINGUISTICS IN EARLY XXI CENTURY

The article deals with the conceptual analysis as a complex of methods of concept analysis. The relevance of the attempt to structure the existing methods is proved by the infant stage of linguoconceptology in modern science. Modern linguistics has not offered a single classical method of conceptual analysis despite a number of works on concept methodology in home and foreign linguistics. The research has been made through the analysis of Ukrainian and Russian linguoconceptologists' works. Special attention has been paid to the influence of integration (the general scientific tendency). The article has considered the structure of the concept and has given examples of its analysis. The object of the analysis, which is at the same time one of the "entrances" into concept, has been clarified. The purpose of the analysis has been defined as concept modeling. Distribution of the methods of the conceptual analysis through scientific paradigms has been considered. The relative character of the conceptual analysis chosen and the type of the concept, the researcher's item of its structure and the researcher's purpose has been studied. Possible trends of concept studies have been revealed. In general, the article has outlined a range of important issues of conceptual analysis: choice of methods, material researched, methods of structure study, optimal algorithm of concept analysis. The article may contribute to selecting the algorithm of the concept analysis. Conceptual analysis has prospects for further research, as some aspects of concept remain nonverbal.

Keywords: *concept, conceptual analysis, concept methodology, analytical algorithm, linguoconceptology.*

REFERENCES

1. *Karasyk, V. & Sternyn, Y.* (Eds.). (2007). *Antologiya konceptov* [Anthology of concepts] M. : Gnozys [in Russian].
2. *Vorobyova, O. P.* (2011). *Konceptologiya v Ukraini: zdotuky, problemy, prorakhunky* [Concept studies in Ukraine: gains, goals and gaps]. *Visnyk KNLU. Seriya «Filologiya» – Herald of KNLU. Series «Philology»*, 2, 53–64 [in Ukrainian].
3. *Golubovska, I. O.* (2016). *Suchasna ukrayinska lingvokonceptologiya: stan i perspektyvy rozvytku* [Modern Ukrainian Linguistic Conceptology: Present State and Possibilities of the Development]. *Aktualni problemy filologiyi ta perekladoznavstva – Current issues of linguistics and translation studies*, 10 (1), 151–159 [in Ukrainian].
4. *Domnich, O. V.* (2017). *Do pytannya pro metody analizu konceptu v suchasnykh lingvistychnykh studiyakh* [On the study of the methods of concept analysis in contemporary linguistics]. *Visnyk zaporizkogo natsionalnoho universytetu. Filologichni nauky – Herald of Zaporizhzhya National University*, 1, 104–112 [in Ukrainian].
5. *Zhabotynska, S. A.* (2012). *Movni znaky yak konstrukty* [Language signs as constructs]. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Germanska filologiya – Scientific Herald of Chernivtsi University. German Philology*, 630–631, 213–222 [in Ukrainian].
6. *Zankovska, G. D.* (2015). *Metody doslidzhennya konceptiv* [Methods of the concept research]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho gumanitarnogo universytetu. Ser. : Filologiya – Scientific Herald of International Humanities University*, 19, 102–104 [in Ukrainian].
7. *Krasnobayeva-Chorna, Zh. V.* (2009). *Konceptualnyi analiz yak metod konceptyvistyky (na materialy konceptu ZHYTTYA v ukrayinskii frazemici)* [The conceptual analysis as the method of conceptive science (on material of the concept life in the ukrainian phraseology)]. *Ukrayinska mova – Ukrainian language*, 1, 41–52 [in Ukrainian].
8. *Maslova, V. A.* (2011). *Vvedenye v kognytyvnuyu lyngvystyky* [Introduction to cognitive linguistics]. Moskva : Flynta; Nauka [in Russian].
9. *Maslova, V. A.* (2005). *Kognytyvnaya lyngvystyka* [The cognitive linguistics]. Mn. : TetraSystems [in Russian].
10. *Muntyan, L.* (2013). *Konceptualnyi analiz ta metody doslidzhennya verbalizovanykh konceptiv* [The conceptual analysis and methods of the verbalized concepts research]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiya". Ser. : Filologichna – Scientific Notes of Ostroh Academy National University. Ser.: Philological*, 33, 103–105 [in Ukrainian].

11. *Popova, Z. D.* (2007). *Kognityvnaya lyngvystyka* [The cognitive linguistics]. Moskva : AST: Vostok – Zapad [in Russian].

12. *Prykhodko, A. N.* (2013). *Koncepty i konceptosystemy* [Concepts and Concept Systems]. Dnepropetrovsk : Belaya E. A. [in Ukrainian].

13. *Rudakova, A. V.* (2004). *Kognytologyya i kognityvnaya lyngvystyka* [Cognitology and Cognitive Linguistics]. Voronezh : Istoki [in Russian].

14. *Starko, V. F.* (2008) *Pro odyн metod konceptualnogo analizu* [About one method of conceptual analysis]. *Naukovi zapysky. Ser. : Filologichni nauky – Scientific Notes. Ser: Philological science, 75 (4), 105–109* [in Ukrainian].

15. *Chernyshenko, I.* (2008). *Metody doslidzhennya konceptiv u kognityvnyj lingvistyци* [Methods of the concept research]. *Naukovi zapysky. Ser. : Filologichni nauky – Scientific Notes. Ser: Philological science, 75 (4), 109–115* [in Ukrainian].

Дата надходження до редакції – 17.05.2021

Дата затвердження редакцією – 29.05.2021